

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118341613
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:6118341613.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: X. P. L., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/X, XXX XX F., X. D. L.E., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/X, XXX XX, v spore o zaplatenie 3.322,44 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.500 Eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v článku 5, bod 5.4 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. v znení: Dlužník súhlasí, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa Pohľadávka Banky spláca v nasledovnom poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.

IV. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu vo výške 3.322,44 Eur spolu s úrokmi z omeškania, ako aj trovy konania. Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. októbra 2015 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom bola na žalobcu postúpená pohľadávka uplatnená v tomto spore. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 26. septembra 2006 Zmluvu číslo XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaným boli poskytnuté peňažné prostriedky. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca podaním zo dňa 30. septembra 2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29. septembru 2015, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do pätnástich dní. Žalovaní dlžnú sumu žalobcovi nezaplatili.

2. Platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní spisová značka 5Up/716/2018 zo dňa 15. novembra 2018 súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi istinu vo výške 3.322,44 Eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania.

3. Pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu žalovaným v 1. a 2. rade do vlastných rúk a návrhu žalobcu, bola vec postúpená Okresnému súdu Prešov na ďalší procesný postup.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE zo dňa 23. októbra 2015 bola pohľadávka uplatnená v tomto spore postúpená z postupcu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu.

6. Dňa 26. septembra 2006 bola medzi postupom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 200.000 Slovenských korún s premenlivou úrokovou sadzbou 12 %, s výškou splátky 2.939 Slovenských korún, splatnosťou prvej splátky 20. októbra 2006, počtom splátok 120, konečná splatnosť úveru bola 20. septembra 2016, pričom splátky boli splatné k 20. dňu toho-ktorého mesiaca, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 13,98 %. K uvedenej zmluve bol dňa 08.02.2010 podpísaný Dodatok číslo 1 k Zmluve o úvere, ktorým sa dlžník s veriteľom dohodli na výške splátky úveru uvedenej v základných podmienkach úverovej splátky v sume 105,01 Eur.

7. Z dôvodu porušenia povinností žalovaných v 1. a 2. rade postupca Listom zo dňa 30. septembra 2015 vyhlásil ku dňu 29. septembra 2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy z dôvodu porušenia článku 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. a vyzval žalovaných na zaplatenie pohľadávky v sume 4.577,65 Eur.

8. Podľa článku 5, bod 5.4 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pri poskytovaní splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom - Dlžník súhlasí, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa Pohľadávka Banky spláca v nasledovnom poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru.

9. Podľa článku 8, bod 8.1 písm. a) Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., prípadmi porušenia sú najmä nasledovné prípady: a) ak je Dlžník v omeškani so splatením jednej splátky pohľadávky banky, ktoré trvá viac ako 10 dní.

10. Výzvou zo dňa 09. septembra 2015 upozornil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaných v 1. a 2. rade, že banka voči nim eviduje omeškание so splácaním pohľadávky banky ku dňu 08. septembra 2015 vo výške 2.268,12 Eur. Zároveň žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci boli vyzvaní zaplatiť dlžnú sumu v lehote do pätnástich dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade, ak dlžná suma nebude zaplatená banka pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky.

11. Žalovaným bolo postúpenie pohľadávky oznámené Listom zo dňa 30. októbra 2015. Listom zo dňa 04.07.2018 označeným pokus o zmier boli žalovaní v 1. a 2. rade vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy.

12. Vo svojom písomnom podaní žalobca uviedol, že žalovaní z poskytnutého úveru uhradili celkovú sumu 8.981,40 Eur, ktorá bola započítaná z úhrad žalovaných na istinu 6.277,73 Eur, poplatky 417,58 Eur, úrok 2.031,50 Eur a úrok z omeškania 254,59 Eur. Žalovaní po postúpení pohľadávky vykonali úhrady v celkovej výške 1.300 Eur. Žalobca zároveň súdu predložil výpisy z účtu žalovaných, ktorým preukazoval úhrady, ktoré poukázali žalobcovi žalovaní. V písomnom podaní, súdu doručenom dňa 16. marca 2020 vzal žalobca svoj žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.500 Eur z dôvodu, že po podaní žaloby žalovaní v 1. a 2. rade poukázali dňom 10.01.2020 žalobcovi sumu 1.500 Eur, v tejto časti navrhli konanie zastaviť.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 12. októbra 2020, kde prítomná právna zástupkyňa žalobcu súdu uviedla pokiaľ ide o upozornenie súdu na neprijateľnosť zmluvnej podmienky a započítanie pohľadávok uhradených dlžníkom najprv na príslušenstvo až potom na istinu pohľadávky, že s názorom súdu v tejto časti sa nestotožňuje. Poukazovala na prax iných krajských súdov, ktoré akceptujú dohodu

veriteľa a dlžníka. Žalovaní uvedenú skutočnosť nenamietali. Žalobca ako veriteľ sa s takýmto názorom nestotožňuje. Pokiaľ ide o celkovú výšku sumy, ktorú poukázali žalovaní žalobcovi, tá predstavuje sumu 11.741,40 Eur. Právna zástupkyňa žalobcu zároveň požiadala súd o poskytnutie dodatočnej lehoty a odročenie pojednávania za účelom predloženia súdu doručeníek o doručení výzvy veriteľa pred zosplatnením úveru samotným dlžníkom, prípadne zistenia, či existuje aj iná výzva, ktorou veriteľ vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy pred zosplatnením úveru. Žalobe žiadala v celom rozsahu vyhovieť.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 2 písm. a), b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 26.09.2006 (ďalej len Zákon č. 258/2001 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinost=26.06.2006>> obsahuje najmä

a)

sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c)

cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d)

identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e)

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f)

meno a adresu spotrebiteľa,

g)

ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h)

podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i)

výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=26.06.2006>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

15. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade bola dňa 26. septembra 2006 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 200.000 Slovenských korún, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach vo výške 2.939 Slovenských korún so splatnosťou prvej splátky 20. októbra 2006 a konečnou splatnosťou 20. septembra 2016, úroková sadzba bola premenlivá 12 %, RPMN predstavovalo 13,98 %. K uvedenej zmluve bol dňa 08.02.2010 podpísaný Dodatok číslo 1, ktorým sa zmenila výška mesačnej splátky na sumu 105,01 Eur. Rovnako nespornou skutočnosťou tak, ako to prezentovala právna zástupkyňa žalobcu na súdom nariadenom pojednávaní dňa 12. októbra 2020 podľa výpisu z účtu bolo, že žalovaní v 1. a 2. rade zaplatili žalobcovi, respektíve jeho právnemu predchodcovi titulom poskytnutého úveru sumu 11.741,40 Eur, čo vyplýva z predloženého výpisu z účtu žalovaných. Vo svojom písomnom podaní žalobca vzal svoj žalobný návrh späť pred začatím pojednávania v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.500 Eur s odôvodnením, že žalovaní v 1. a 2. rade dňom 20. januára 2020 túto sumu žalobcovi uhradili. V tejto časti navrhoval konanie zastaviť. S poukazom na to, že k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo pred začatím pojednávania vo veci samej, súhlas žalovaných v 1. a 2. rade nebol potrebný, preto súd v súlade s § 144 a 145 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 1.500 Eur s príslušenstvom zastavil.

16. Vo zvyšnej časti súd považoval žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný.

17. Listom zo dňa 30. septembra 2015 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila ku dňu 29. septembra 2015 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. Zosplateniu úveru predchádzala výzva veriteľa zo dňa 09. septembra 2015, ktorou boli žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci upozornení na omeškanie splátok vo výške 2.268,12 Eur a boli zároveň upozornení na možnosť zosplatenia úveru. Právna zástupkyňa žalobcu na súdom nariadenom pojednávaní dňa 12. októbra 2020 žiadala pojednávanie odročiť, a to z dôvodu preskúmania, či veriteľ nedisponuje aj inými výzvami, ktorými vyzval postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka dlžníkov pred zosplatením úveru na úhradu dlžnej sumy. Súd návrh na doplnenie dokazovania, respektíve odročenia pojednávania v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný, nakoľko je toho názoru, že v uvedenej veci bolo nariadených niekoľko pojednávanií, ktoré boli odročené bez meritórneho prejednania veci z dôvodu nemožnosti doručenia predvolania žalovaným v 1. a 2. rade s poukazom na to, že žijú vo Veľkej Británii. Súd je toho názoru, že uvedené výzvy neboli predložené v

rámci koncentrácie tohto konania, pričom bolo v záujme veriteľa predložiť súdu všetky listinné dôkazy, ktoré nadobudol od postupcu z dôvodu postúpenia pohľadávky. Návrh právnej zástupkyne žalobcu prezentovaný na pojednávaní považoval za nehospodárny a neúčelný.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20201001>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20201001>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Súd prvej inštancie je toho názoru, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaným bola zo strany banky, respektíve postupcu pohľadávky skutočne doručená písomná výzva na zaplatenie dlžnej sumy úveru a napriek takejto výzve boli žalovaní v 1. a 2. rade viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobcovi je súdna prax súdov v spotrebiteľských veciach zrejmá. V prípade, ak by žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočného doručenia výzvy zo dňa 09. septembra 2015 (č. I. 62 a 63 súdneho spisu) žalovaným v 1. a 2. rade do vlastných rúk, súd zdôrazňuje, že podľa jeho názoru nebola splnená ani ďalšia zákonná podmienka, a teda to, že po jej doručení boli žalovaní v 1. a 2. rade nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu, ku ktorému došlo dňom 23. októbra 2015. Ani oznámenie zo dňa 30. septembra 2015, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29. septembra 2015 a zároveň vyzval žalovaných na zaplatenie zosplatennej sumy do pätnástich dní od prevzatia tohto oznámenia napriek tomu, že žalovaným bolo riadne doručené, nemohlo predstavovať výzvu predpokladanú zákonodarcom v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože k nemu došlo k ešte kratšej lehote pred postúpením pohľadávky. Podľa názoru súdu 90 dňové omeškanie dlžníka musí nasledovať po doručení výzvy banky, pretože v opačnom prípade by dané ustanovenie zákona o bankách strácalo zmysel a neposkytovalo by predpokladanú ochranu pred zhoršením právneho postavenia dlžníka postúpením pohľadávky na nebankový subjekt. Pokiaľ by 90 dňové omeškanie dlžníka postačovalo pred výzvou banky, tak podmienka výzvy by stratila svoje opodstatnenie, pretože ak by táto bola doručená dlžníkovi, napríklad len deň pred postúpením pohľadávky, bola by potom iba formálnou podmienkou a dlžník by už prakticky nemal možnosť na jej základe plniť banke a tým predísť postúpeniu pohľadávky na nebankový subjekt, čo zaiste nebolo úmyslom zákonodarcu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018. Vzhľadom na nepreukázanie doručenia výzvy právnym predchodcom žalobcu tak, ako to ukladá § 92 ods. 8 zákona o bankách, mal súd preukázané, že zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 23. októbra 2015 tak v časti postúpenia pohľadávky voči žalovaným posúdil súd ako absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd konštatuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, čo bolo samostatným dôvodom pre zamietnutie jeho žaloby. Súd poukazuje na to, že obdobné závery vyplývajú napríklad z rozhodnutia Krajského súdu Prešov spisová značka 7Co/55/2017 zo dňa 26. septembra 2017, ako aj z rozhodnutia Krajského súdu Bratislava spisová značka 7Co/269/2018 zo dňa 19.02.2020.

20. Vo svojich písomných podaniach titulom špecifikácie pohľadávky žalobca poukázal na zaplatenie dlžnej sumy zo strany žalovaných, pričom suma 6.277,73 Eur bola započítaná na istinu, na poplatky bola započítaná suma 417,58 Eur, na riadny úrok bola započítaná suma 2.031,50 Eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 254,59 Eur.

21. Súd článok 5, bod 5.4 predložený v obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, podľa ktorého Dlžník súhlasí, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa Pohľadávka Banky spláca v nasledovnom poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K uvedenej právnej argumentácii súd uvádza nasledujúce:

22. Súd poukazuje na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp. zn. 20co/244/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúvaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenia, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúvanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 33 Občianskeho zákonníka.

23. Podľa názoru Krajského súdu v Prešove spisová značka 6Co/161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy a ich povahy sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu, až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarca preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník, a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma.“ Súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 55/2001-19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa názoru súdu, ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenia zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané a v rámci kontraktácie nadiktované v režime takzvanej štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznámemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné zmluvné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca musí počítat s tým, že nárokom majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/39/2011-86 zo dňa 20. septembra 2011). S poukazom na to, že dňom 23. októbra 2015 boli všetky práva, ale aj povinnosti postúpené z postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu je povinný znášať aj dôsledok v podobe vyhlásenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. S poukazom na to, že na postupníka pohľadávky prešli nielen všetky práva titulom postúpenej pohľadávky,

ale aj povinnosti, je súd toho názoru, že je pasívne vecne legitimovaným subjektom aj v časti, ktorou súd vyhlásil neprijateľnú zmluvnú podmienku.

25. S poukazom na skutočnosť, že žalovaným v 1. a 2. rade bol zo strany postupcu poskytnutý úver vo výške 200.000 Slovenských korún, z ktorého zaplatili sumu 11.741,40 Eur, s poukazom na prijaté právne závery súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, zároveň posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v článku 5, bod 5.4 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., bol žalobný návrh žalobcu vo zvyšnej časti ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnutý.

26. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania a súd žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im z obsahu spisu žiadne trovy konania nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.